

Podpisan sporazum o znanstvenem in tehničnem sodelovanju - Težnja po povečanju medsebojne trgovine - V kratkem začetek pogajanj za konzularno konvencijo

Tragedija v rudniku v Champagnole: V rudnik pošiljajo skozi vrtno
živila zasutim rudarjem

K petdesetletnici sarajevskega atentata

Neznana avtobiografija

Gavrila Principa

Atentat na Vidov dan leta 1914 je zabeležen na straneh svetovne zgodovine kot znamenit dogodek, ki je sprožil prvo svetovno vojno. V zgodovini jugoslovanskih narodov pomeni usoden mejnik, razvojni preokret, ko je izbruhnilo na dan vse tisto, kar je desetletja zorelo v socialnem, političnem in kulturnem življenju ljudstva. Sarajevski strel na avstro-ogrsko prestolonaslednika so bili samo nujna posledica razvoja mednarodnih odnosov, še prav posebej pa dejanje zatiranega naroda, ki se ne pusti izkoriščati in ki mu je svoboda nad vse draga.

Gavrilo Princip je bil predstavnik mlade revolucionarne generacije, ki je v zgodovini jugoslovanskih narodov zaključila obdobje nacionalnega preporoda. Ker je bil mlad in telesno slab, ni bil sprejet v vojsko, ko je izbruhnila balkanska vojna, toda želja po maščevanju je bila v njem tako živa, da se je dalje vadil v orožju, s katerim je v juniju 1914 izvršil atentat na prestolonaslednika Ferdinanda in njegovo ženo. Jeseni 1914 je bil obsojen na dvesto let težke ječe. Prepeljali so ga v zloglasno trdnjavo Terezin na Češkem, kjer ni dolgo zdržal. Dobil je kostno tuberkulozo in umrl 28. aprila 1918.

V terezinskih ječah je sedelo med vojno tudi veliko čeških antimitnistov in rodoljubov, zlasti tistih, ki se niso hoteli boriti proti Srbom in Rusom. Med njimi je bil tudi neki František Čvojčka, pozneje poslanec češke narodno-socialistične stranke. Celica, v kateri je bil zaprt, je bila tik Principove in tako sta se večkrat videla in blizu spoznala. Nekdo se je Čvojčki posrečilo dobiti papir in svitčnik. Naprosil je Principa, naj mu napiše svoj življenjski opis. Ko mu je ta ustrejel, je skrbno skrbel rokopi in ga po vojni prevedel v češčino. Prevod je dal znanemu češkemu pisatelju Karlu Novému, ki se je leta 1921 udeležil prekopa Principovega groba. Ta življenjski opis je dal neposredno pobudo, da se je Nový odločil, da bo napisal obsežen roman o sarajevskem atentatu. Zanj se je kot Čeh, ki je preživel mladost v neposredni bližini Ferdinandovega gradu Konopište in kot dobri prijatelj ter sovrstnik mladih jugoslovanskih nacionalistov izredno zanimal še od vsega začetka. Ko se je odločil, da bo napisal avtobiografijo, je bil v dobrih stikih s Čvojčko in mu je dal, da jo objavim v slovenskem prevodu, ki se glasi:

Rojen sem bil 27. julija 1894 v najhujši bosenski vasi Grahovo. Tu sem obiskoval ljudsko šolo. To so bili zlati, najlepši časi, ko sem tivel v čaru lastne in tuje sreče ter videl povsod samo krasoto in ljubezen. Tisto obdobje mojega življenja je bilo podobno stanju, v katerem se človek istočasno joče in smeje. Moji starši so bili revni, toda otroku so ljubili in se na vsi moči trudili, da bi nam priskrbeli dobro, človeka vredno eksistenco. Moje prvo berilo so bile ljudske pesmi izredne estetske in moralne vrednote. Ze v najzgodnejši mladosti se je ljudska pesem trdno zasedla v moji duši poleg ljubezni do domovine, do ljudi ter do njihovega blaga in sreče.

Leta 1906 sem bil sprejet na gimnazijo v Tuzli. V nižjih razredih sem bil med najboljšimi in najbolj pridnimi dijaki. Knjige so bile moja strast. Kadarkoli sem utegnil, sem bral, in to vse, kar mi je prišlo pod roko, pozneje pa izključno samo izbrano leposlovje. Iz življenja sem izbral leposlovje, ki je bilo pod vplivom branja postal sentimentalno in nenkrat — bilo je v četrtem razredu — sem se potapljaval v romantično sanjarjenje ter se zaljubljal. Postal sem apatičen do epizodičnih solskih knjig. Zapustil sem gimnazijo, ker vse leto preživel v poetičnih sanjah, bral in sanjal. Moj bog je bila moja ljubezen.

Tik pred izbruhom balkanske vojne sem odšel v Srbijo s trdnim namenom, da se kot dobrovoljec udeležim bojev proti staremu sovražniku svojega naroda — proti Turkom. Toda zaradi telesne slabosti nisem bil potrjen. Ta prvi bolesten udarec je težko prizadel moje navdušeno srce. Bil sem razočaran, osvobodil sem se romantičnih sanj. Ostal sem v Beogradu in se odločil, da bom popolnoma spremenil svoj dosedajšnji način življenja, da se bom resno oprijel dela, in sicer v središču našega kulturnega in socialnega življenja. Segel sem zopet po tistih epizodičnih solskih knjigah in napravil izpit, obenem pa sem bral, toda z večjim in globljim razumevanjem, kot prej. Finančno se mi je slabo godilo. Stradal sem in pogostokrat spal v parkih in drugod, kar nisem imel stanovanja. V Beogradu nisem mogel zdržati, moral sem nazaj v Sarajevo. Tam sem z velikim zanimanjem sledil razvoju dogodkov v naših jugoslovanskih deželah.

V Sarajevo sem ostal do januarja 1914. Ni bilo dneva, ki ga ne bi preživel v Narodni knjižnici, kjer sem listal in bral knjige in časopise ter študiral vse strani našega narodnega življenja, zlasti pa politični položaj. Zelo sem se zanimal tudi za socialistične in anar-

histične ideje, ki me pa niso prebistevale. Ne zaradi tega, ker bi jih imel za škodljive, marveč zato, ker sem bil prepričan, da mora vsak narod zažveti predvsem svoje narodno obdobje.

Moja ideja, ki se je dolgo v meni kristalizirala, je bila: Jugoslovansko edinstvo in osvobodjenje izpod avstro-ogrškega jarma.

Ce bi ostal živ (danes sem odmrli), bi živel edino in zgolj v delu za uresničitev tega svojega ideala — toda nekdo je moral pasti v prvih vrstah — in to sem hotel biti jaz.

Ljubil sem goreče ter z vso dušo in za svojo ljubezen žrtvoval najdražje, kar sem imel...

Mala trdnjava v Terezinu, januar 1916
Gavrilo Princip

Principove iskrene vrstice, ki jih je napisal približno dve leti pred smrtjo, so danes zanimive predvsem kot dokument življenja, misljenja in čustev pripadnikov "Mlade Bosne", ne prinašajo pa novih izjavljenjskih podatkov, razen tistega kraja in dneva rojstva (Stanojevićeva Narodna enciklopedija navaja 30. junij 1884, v najnovejšem obsežnem delu Nikole D. Tršića Sarajevski atentat u svetlu bibliografskih podataka pa bomo, da se je Princip rodil 13. julija 1894 v vasi Obljaju pri Grahovu). Objavljamo jih kot spomin na pomemben zgodovinski dogodek pred petdesetimi leti in na ljudi, ki so se žrtvovali za ideale svoje generacije, pa najsi dandanes gledamo na njih drugače, kot so gledali rodovi pred nami.

OTON BERKOPEČ
(Po «Naši razgledi»)

Področje Lune, kamor je bil usmerjen ameriški satelit

Družinska fotografija iz filma «Narodni poslance»

V VILLANOVI PRI RAVENNI

Pet mrtvih zaradi eksplozije

v veliki hladilni celici

Žrtve so štiri delavke in solastnik podjetja

RAVENNA, 31. — V kraju Villanova di Bagnacavallo je bilo pet oseb ubitih, dve pa ranjeni, ker so se zaradi eksplozije v veliki hladilni celici sadne tovarne podrli zidovi, pri čemer so ostali delavci pod ruševinami. Na kraj so takoj prihiteli poleg domačinov gasilci iz Ravenne in Luga, Karabinjerji iz Villanove in sodni organi so takoj izvedli preiskavo, da bi ugotovili vzroke nesreče.

Do eksplozije je prišlo malo pred štirinajsto uro. Kasneje se je zvedelo, da je bilo v prostoru za časa eksplozije sedem oseb, med katerimi tudi eden izmed treh lastnikov podjetja, ki ga je eksplozija ubila. Kakih 40 uslužbenec pa je čakalo, da zjutri ob 14. uri sireda za izmenjo. Le naključju je treba pripisati, da ni bilo več žrtve. Takoj po eksploziji je nastala zlasti med ženskimi panika in so nekatere zbežale po polju, tako da so v začetku mislili, da je več žrtve in da so te odostne delavke pokopane pod zidovi in zaboji sadja.

Kasneje so ugotovili, da so mrtvi štiri ženske in en moški, in sicer 47-letna Derna Argani, 40-letna Irma Caravita, 33-letna Maria Rosa Morelli, 28-letna Vilma Ricchi in 51-letni Balilla Baldatti, vsi iz Villanove. Ranjena pa sta bila 62-letni Luigi Maccolini in 45-letna Rina Zoli.

Ko se je razbil dim eksplozije, so delovni tovariši, ki so tekli na pomoč ponesrečenecem, opazili, da je Derna Argani še živa, nihče pa ji ni mogel pomagati zaradi nevarnih izpuhlin salmiki, ki je prihajal iz počenih cevki. Trupli Baldattija in Morellijeve so spravili izpod ruševin dve uri po eksploziji, truplo Ricchieve pa še eno uro kasneje. Tovarjina, v kateri so bili ponesrečeni zaposleni, se je ukvarjala z ohlajevanjem sadja, ki prihaja ravno v tem času v velikih količinah iz sadovnjakov. Po prvih vesteh je nastala eksplozija zaradi razporeditve ohlajevalnih naprav. Zaradi eksplozije so se porušili zidovi in so se prevrnila številna zaboji sadja, poleg tega pa se je razširil v prostorih tudi salmiakov plin, ki je oteževal reševanje.

gasilci iz Ravenne in Luga, Karabinjerji iz Villanove in sodni organi so takoj izvedli preiskavo, da bi ugotovili vzroke nesreče.

Do eksplozije je prišlo malo pred štirinajsto uro. Kasneje se je zvedelo, da je bilo v prostoru za časa eksplozije sedem oseb, med katerimi tudi eden izmed treh lastnikov podjetja, ki ga je eksplozija ubila. Kakih 40 uslužbenec pa je čakalo, da zjutri ob 14. uri sireda za izmenjo. Le naključju je treba pripisati, da ni bilo več žrtve. Takoj po eksploziji je nastala zlasti med ženskimi panika in so nekatere zbežale po polju, tako da so v začetku mislili, da je več žrtve in da so te odostne delavke pokopane pod zidovi in zaboji sadja.

Kasneje so ugotovili, da so mrtvi štiri ženske in en moški, in sicer 47-letna Derna Argani, 40-letna Irma Caravita, 33-letna Maria Rosa Morelli, 28-letna Vilma Ricchi in 51-letni Balilla Baldatti, vsi iz Villanove. Ranjena pa sta bila 62-letni Luigi Maccolini in 45-letna Rina Zoli.

Ko se je razbil dim eksplozije, so delovni tovariši, ki so tekli na pomoč ponesrečenecem, opazili, da je Derna Argani še živa, nihče pa ji ni mogel pomagati zaradi nevarnih izpuhlin salmiki, ki je prihajal iz počenih cevki. Trupli Baldattija in Morellijeve so spravili izpod ruševin dve uri po eksploziji, truplo Ricchieve pa še eno uro kasneje. Tovarjina, v kateri so bili ponesrečeni zaposleni, se je ukvarjala z ohlajevanjem sadja, ki prihaja ravno v tem času v velikih količinah iz sadovnjakov. Po prvih vesteh je nastala eksplozija zaradi razporeditve ohlajevalnih naprav. Zaradi eksplozije so se porušili zidovi in so se prevrnila številna zaboji sadja, poleg tega pa se je razširil v prostorih tudi salmiakov plin, ki je oteževal reševanje.

PO ŠESTIH LETIH NEUSPEHOV

«Ranger VII» zadel Luno

in posnel 4.000 fotografij

Prve slike so telekamere predajale v oddaljenosti 2.092 km - Danes bodo slike objavili

WASHINGTON, 31. — Ameriški satelit «Ranger VII» je v celoti izpolnil predvideni program. Ob 14.08 (po italijanskem času) so pričele sprejemati dve veliki parabolični anteni prisluškovalnega središča Goldstone slike, ki jih je poneslo 6 televizijskih kamer. Televizijske kamere so pričele funkcionirati 60 sekund prej, ko je bil Ranger 2.992 km oddaljen od Lune. Do sedaj so najbližje fotografije Lune bile posnete s sovjetskimi satelitom Lunik III, ki je bil oddaljen 60.000 km od Lune.

Zadnje slike (od skupno približno 4.000) so telekamere posnale, ko je bil «Ranger VII» še eno petno sekunde oddaljen od Lune. Strokovnjaki NASA pravijo, da so posnete slike zelo dobre. Telekamere so slike predajale z elektroničnimi signali, ki so jih registrirali na magnetni trak in ki jih sedaj prevažajo v laboratorijih v Padovi in v Kaliforniji v fotografske negativne. NASA bo slike objavila v tri dni.

Slike so rezultat šestletnega dela ameriških tehnikov, saj so proti Luni poslali 12 sputnikov in to brezuspešno.

«Ranger VII» se je razbil na predvidenem področju Lune, ki ga nazivajo «Morje oblakov» ter je v Luno tresel z brzino 9.934 km. Ranger VII je letel proti Luni 67 ur in 35 minut in je preletel razdaljo 392.140 km.

«Ranger VII» je bil opremljen s šestimi televizijskimi kamerami: dve sta imeli širok objektiv in sta posneli po 160 slik, vsaki 2,56 sekund po eno, ostali štiri pa so posneli po 976 slik in to v preloških dveh desetih sekundah. Slike, ki so jih posneli zadnjih deset minut, bodo po vsej verjetnosti omogočile proučitev podrobnosti in računajo, da bodo na njih razločili predmete v velikosti treh metrov.

Sovjetska agencija TASS je objavila vest o uspehu satelita «Ranger VII» brez komentarja. Istotako pa je tudi objavila, da je prvi ruski sputnik obkrožil Luno 14. septembra 1959 in oktobra istega leta je drugi sputnik posnel številne fotografije Luni-ne strani, ki je z Zemlje ne vidimo.

«Iredno nenavaden primer»

HULL, 31. — Na tukanjem sodišču so obravnavali zelo čudno sodno zadevo, ki pa se je do konca, Mlada Anglezinja je zahtevala ločitev od svojega moža Danca, ki ga je komaj nekaj ur po poroki zalotila v postelji s svojo tačco.

JUGOSLOVANSKI FILMSKI FESTIVAL V PULI

Nušičev humor je vžgal

v dveh dobrih filmih

Zanimiv in napet film beograjskih amaterjev «Izdajalec»
Sodobne družbene odnose je obravnaval «Službeni položaj»

Torkov večer na puljskem filmskem festivalu ni bil najboljše. Po našem mnenju makedonski film «Pod istim nebom» ni spadal v Arno in bi lahko ostal v informacijski sekciji zaradi njegovih filmskih pomanjklivosti, kot tudi zgodovinsko — lokalne vsebine.

V sredo pa smo prisostvovali predavanju dveh zanimivih, po tematski diapratrično nasprotnih filmov: Kinoklub Beograd je s filmom «Izdajalec» skušal orisati vojnega izdajalca, režiser Fadil Hadžić pa je pred jugoslovansko filmsko publiko zastavil vprašanja iz sedanjega družbenega razvoja.

Hadžić, ki je dolgoletni urednik Kerempuha, Vjesnika u sredu in Telegrama, režiser priznane filma «Desant na Drvar» in mnogih dokumentarnih filmov, je skušal s filmom «Službeni položaj» poseči v občutljiva vprašanja povojnega razdobja jugoslovanske družbe, v odnose, ki se ustablajo v pogojih samoupravljanja in ki mnogokrat pričinja razpravo o etničnih principih revolucije, ki jih hoče komercializirani svet marsikdaj spodbopati.

Vojna revolucije, ki se je v usodnih dneh lahko brez notranjih pretresov odprto borila s sovražnikom, se v mirnem času vprašanja iz sedanjega družbenega razvoja.

Hadžić, ki je dolgoletni urednik Kerempuha, Vjesnika u sredu in Telegrama, režiser priznane filma «Desant na Drvar» in mnogih dokumentarnih filmov, je skušal s filmom «Službeni položaj» poseči v občutljiva vprašanja povojnega razdobja jugoslovanske družbe, v odnose, ki se ustablajo v pogojih samoupravljanja in ki mnogokrat pričinja razpravo o etničnih principih revolucije, ki jih hoče komercializirani svet marsikdaj spodbopati.

Vojna revolucije, ki se je v usodnih dneh lahko brez notranjih pretresov odprto borila s sovražnikom, se v mirnem času vprašanja iz sedanjega družbenega razvoja.

Hadžić, ki je dolgoletni urednik Kerempuha, Vjesnika u sredu in Telegrama, režiser priznane filma «Desant na Drvar» in mnogih dokumentarnih filmov, je skušal s filmom «Službeni položaj» poseči v občutljiva vprašanja povojnega razdobja jugoslovanske družbe, v odnose, ki se ustablajo v pogojih samoupravljanja in ki mnogokrat pričinja razpravo o etničnih principih revolucije, ki jih hoče komercializirani svet marsikdaj spodbopati.

Vojna revolucije, ki se je v usodnih dneh lahko brez notranjih pretresov odprto borila s sovražnikom, se v mirnem času vprašanja iz sedanjega družbenega razvoja.

Hadžić, ki je dolgoletni urednik Kerempuha, Vjesnika u sredu in Telegrama, režiser priznane filma «Desant na Drvar» in mnogih dokumentarnih filmov, je skušal s filmom «Službeni položaj» poseči v občutljiva vprašanja povojnega razdobja jugoslovanske družbe, v odnose, ki se ustablajo v pogojih samoupravljanja in ki mnogokrat pričinja razpravo o etničnih principih revolucije, ki jih hoče komercializirani svet marsikdaj spodbopati.

Vojna revolucije, ki se je v usodnih dneh lahko brez notranjih pretresov odprto borila s sovražnikom, se v mirnem času vprašanja iz sedanjega družbenega razvoja.

Hadžić, ki je dolgoletni urednik Kerempuha, Vjesnika u sredu in Telegrama, režiser priznane filma «Desant na Drvar» in mnogih dokumentarnih filmov, je skušal s filmom «Službeni položaj» poseči v občutljiva vprašanja povojnega razdobja jugoslovanske družbe, v odnose, ki se ustablajo v pogojih samoupravljanja in ki mnogokrat pričinja razpravo o etničnih principih revolucije, ki jih hoče komercializirani svet marsikdaj spodbopati.

Vojna revolucije, ki se je v usodnih dneh lahko brez notranjih pretresov odprto borila s sovražnikom, se v mirnem času vprašanja iz sedanjega družbenega razvoja.

Hadžić, ki je dolgoletni urednik Kerempuha, Vjesnika u sredu in Telegrama, režiser priznane filma «Desant na Drvar» in mnogih dokumentarnih filmov, je skušal s filmom «Službeni položaj» poseči v občutljiva vprašanja povojnega razdobja jugoslovanske družbe, v odnose, ki se ustablajo v pogojih samoupravljanja in ki mnogokrat pričinja razpravo o etničnih principih revolucije, ki jih hoče komercializirani svet marsikdaj spodbopati.

Vojna revolucije, ki se je v usodnih dneh lahko brez notranjih pretresov odprto borila s sovražnikom, se v mirnem času vprašanja iz sedanjega družbenega razvoja.

Hadžić, ki je dolgoletni urednik Kerempuha, Vjesnika u sredu in Telegrama, režiser priznane filma «Desant na Drvar» in mnogih dokumentarnih filmov, je skušal s filmom «Službeni položaj» poseči v občutljiva vprašanja povojnega razdobja jugoslovanske družbe, v odnose, ki se ustablajo v pogojih samoupravljanja in ki mnogokrat pričinja razpravo o etničnih principih revolucije, ki jih hoče komercializirani svet marsikdaj spodbopati.

Vojna revolucije, ki se je v usodnih dneh lahko brez notranjih pretresov odprto borila s sovražnikom, se v mirnem času vprašanja iz sedanjega družbenega razvoja.

Hadžić, ki je dolgoletni urednik Kerempuha, Vjesnika u sredu in Telegrama, režiser priznane filma «Desant na Drvar» in mnogih dokumentarnih filmov, je skušal s filmom «Službeni položaj» poseči v občutljiva vprašanja povojnega razdobja jugoslovanske družbe, v odnose, ki se ustablajo v pogojih samoupravljanja in ki mnogokrat pričinja razpravo o etničnih principih revolucije, ki jih hoče komercializirani svet marsikdaj spodbopati.

Vojna revolucije, ki se je v usodnih dneh lahko brez notranjih pretresov odprto borila s sovražnikom, se v mirnem času vprašanja iz sedanjega družbenega razvoja.

Hadžić, ki je dolgoletni urednik Kerempuha, Vjesnika u sredu in Telegrama, režiser priznane filma «Desant na Drvar» in mnogih dokumentarnih filmov, je skušal s filmom «Službeni položaj» poseči v občutljiva vprašanja povojnega razdobja jugoslovanske družbe, v odnose, ki se ustablajo v pogojih samoupravljanja in ki mnogokrat pričinja razpravo o etničnih principih revolucije, ki jih hoče komercializirani svet marsikdaj spodbopati.

Vojna revolucije, ki se je v usodnih dneh lahko brez notranjih pretresov odprto borila s sovražnikom, se v mirnem času vprašanja iz sedanjega družbenega razvoja.

Hadžić, ki je dolgoletni urednik Kerempuha, Vjesnika u sredu in Telegrama, režiser priznane filma «Desant na Drvar» in mnogih dokumentarnih filmov, je skušal s filmom «Službeni položaj» poseči v občutljiva vprašanja povojnega razdobja jugoslovanske družbe, v odnose, ki se ustablajo v pogojih samoupravljanja in ki mnogokrat pričinja razpravo o etničnih principih revolucije, ki jih hoče komercializirani svet marsikdaj spodbopati.

Vojna revolucije, ki se je v usodnih dneh lahko brez notranjih pretresov odprto borila s sovražnikom, se v mirnem času vprašanja iz sedanjega družbenega razvoja.

Hadžić, ki je dolgoletni urednik Kerempuha, Vjesnika u sredu in Telegrama, režiser priznane filma «Desant na Drvar» in mnogih dokumentarnih filmov, je skušal s filmom «Službeni položaj» poseči v občutljiva vprašanja povojnega razdobja jugoslovanske družbe, v odnose, ki se ustablajo v pogojih samoupravljanja in ki mnogokrat pričinja razpravo o etničnih principih revolucije, ki jih hoče komercializirani svet marsikdaj spodbopati.

Vojna revolucije, ki se je v usodnih dneh lahko brez notranjih pretresov odprto borila s sovražnikom, se v mirnem času vprašanja iz sedanjega družbenega razvoja.

Hadžić, ki je dolgoletni urednik Kerempuha, Vjesnika u sredu in Telegrama, režiser priznane filma «Desant na Drvar» in mnogih dokumentarnih filmov, je skušal s filmom «Službeni položaj» poseči v občutljiva vprašanja povojnega razdobja jugoslovanske družbe, v odnose, ki se ustablajo v pogojih samoupravljanja in ki mnogokrat pričinja razpravo o etničnih principih revolucije, ki jih hoče komercializirani svet marsikdaj spodbopati.

Vojna revolucije, ki se je v usodnih dneh lahko brez notranjih pretresov odprto borila s sovražnikom, se v mirnem času vprašanja iz sedanjega družbenega razvoja.

Hadžić, ki je dolgoletni urednik Kerempuha, Vjesnika u sredu in Telegrama, režiser priznane filma «Desant na Drvar» in mnogih dokumentarnih filmov, je skušal s filmom «Službeni položaj» poseči v občutljiva vprašanja povojnega razdobja jugoslovanske družbe, v odnose, ki se ustablajo v pogojih samoupravljanja in ki mnogokrat pričinja razpravo o etničnih principih revolucije, ki jih hoče komercializirani svet marsikdaj spodbopati.

Vojna revolucije, ki se je v usodnih dneh lahko brez notranjih pretresov odprto borila s sovražnikom, se v mirnem času vprašanja iz sedanjega družbenega razvoja.

Hadžić, ki je dolgoletni urednik Kerempuha, Vjesnika u sredu in Telegrama, režiser priznane filma «Desant na Drvar» in mnogih dokumentarnih filmov, je skušal s filmom «Službeni položaj» poseči v občutljiva vprašanja povojnega razdobja jugoslovanske družbe, v odnose, ki se ustablajo v pogojih samoupravljanja in ki mnogokrat pričinja razpravo o etničnih principih revolucije, ki jih hoče komercializirani svet marsikdaj spodbopati.

Vojna revolucije, ki se je v usodnih dneh lahko brez notranjih pretresov odprto borila s sovražnikom, se v mirnem času vprašanja iz sedanjega družbenega razvoja.

Hadžić, ki je dolgoletni urednik Kerempuha, Vjesnika u sredu in Telegrama, režiser priznane filma «Desant na Drvar» in mnogih dokumentarnih filmov, je skušal s filmom «Službeni položaj» poseči v občutljiva vprašanja povojnega razdobja jugoslovanske družbe, v odnose, ki se ustablajo v pogojih samoupravljanja in ki mnogokrat pričinja razpravo o etničnih principih revolucije, ki jih hoče komercializirani svet marsikdaj spodbopati.

Vojna revolucije, ki se je v usodnih dneh lahko brez notranjih pretresov odprto borila s sovražnikom, se v mirnem času vprašanja iz sedanjega družbenega razvoja.

Hadžić, ki je dolgoletni urednik Kerempuha, Vjesnika u sredu in Telegrama, režiser priznane filma «Desant na Drvar» in mnogih dokumentarnih filmov, je skušal s filmom «Službeni položaj» poseči v občutljiva vprašanja povojnega razdobja jugoslovanske družbe, v odnose, ki se ustablajo v pogojih samoupravljanja in ki mnogokrat pričinja razpravo o etničnih principih revolucije, ki jih hoče komercializirani svet marsikdaj spodbopati.

Vojna revolucije, ki se je v usodnih dneh lahko brez notranjih pretresov odprto borila s sovražnikom, se v mirnem času vprašanja iz sedanjega družbenega razvoja.

Hadžić, ki je dolgoletni urednik Kerempuha, Vjesnika u sredu in Telegrama, režiser priznane filma «Desant na Drvar» in mnogih dokumentarnih filmov, je skušal s filmom «Službeni položaj» poseči v občutljiva vprašanja povojnega razdobja jugoslovanske družbe, v odnose, ki se ustablajo v pogojih samoupravljanja in ki mnogokrat pričinja razpravo o etničnih principih revolucije, ki jih hoče komercializirani svet marsikdaj spodbopati.

Vojna revolucije, ki se je v usodnih dneh lahko brez notranjih pretresov odprto borila s sovražnikom, se v mirnem času vprašanja iz sedanjega družbenega razvoja.

Hadžić, ki je dolgoletni urednik Kerempuha, Vjesnika u sredu in Telegrama, režiser priznane filma «Desant na Drvar» in mnogih dokumentarnih filmov, je skušal s filmom «Službeni položaj» poseči v občutljiva vprašanja povojnega razdobja jugoslovanske družbe, v odnose, ki se ustablajo v pogojih samoupravljanja in ki mnogokrat pričinja razpravo o etničnih principih revolucije, ki jih hoče komercializirani svet marsikdaj spodbopati.

Vojna revolucije, ki se je v usodnih dneh lahko brez notranjih pretresov odprto borila s sovražnikom, se v mirnem času vprašanja iz sedanjega družbenega razvoja.

Hadžić, ki je dolgoletni urednik Kerempuha, Vjesnika u sredu in Telegrama, režiser priznane filma «Desant na Drvar» in mnogih dokumentarnih filmov, je skušal s filmom «Službeni položaj» poseči v občutljiva vprašanja povojnega razdobja jugoslovanske družbe, v odnose, ki se ustablajo v pogojih samoupravljanja in ki mnogokrat pričinja razpravo o etničnih principih revolucije, ki jih hoče komercializirani svet marsikdaj spodbopati.

Vojna revolucije, ki se je v usodnih dneh lahko brez notranjih pretresov odprto borila s sovražnikom, se v mirnem času vprašanja iz sedanjega družbenega razvoja.

Hadžić, ki je dolgoletni urednik Kerempuha, Vjesnika u sredu in Telegrama, režiser priznane filma «Desant na Drvar» in mnogih dokumentarnih filmov, je skušal s filmom «Službeni položaj» poseči v občutljiva vprašanja povojnega razdobja jugoslovanske družbe, v odnose, ki se ustablajo v pogojih samoupravljanja in ki mnogokrat pričinja razpravo o etničnih principih revolucije, ki jih hoče komercializirani svet marsikdaj spodbopati.

Vojna revolucije, ki se je v usodnih dneh lahko brez notranjih pretresov odprto borila s sovražnikom, se v mirnem času vprašanja iz sedanjega družbenega razvoja.

Hadžić, ki je dolgoletni urednik Kerempuha, Vjesnika u sredu in Telegrama, režiser priznane filma «Desant na Drvar» in mnogih dokumentarnih filmov, je skušal s filmom «Službeni položaj» poseči v občutljiva vprašanja povojnega razdobja jugoslovanske družbe, v odnose, ki se ustablajo v pogojih samoupravljanja in ki mnogokrat pričinja razpravo o etničnih principih revolucije, ki jih hoče komercializirani svet marsikdaj spodbopati.

Vojna revolucije, ki se je v usodnih dneh lahko brez notranjih pretresov odprto borila s sovražnikom, se v mirnem času vprašanja iz sedanjega družbenega razvoja.

Hadžić, ki je dolgoletni urednik Kerempuha, Vjesnika u sredu in Telegrama, režiser priznane filma «Desant na Drvar» in mnogih dokumentarnih filmov, je skušal s filmom «Službeni položaj» poseči v občutljiva vprašanja povojnega razdobja jugoslovanske družbe, v odnose, ki se ustablajo v pogojih samoupravljanja in ki mnogokrat pričinja razpravo o etničnih principih revolucije, ki jih hoče komercializirani svet marsikdaj spodbopati.

Vojna revolucije, ki se je v usodnih dneh lahko brez notranjih pretresov odprto borila s sovražnikom, se v mirnem času vprašanja iz sedanjega družbenega razvoja.

Hadžić, ki je dolgoletni urednik Kerempuha, Vjesnika u sredu in Telegrama, režiser priznane filma «Desant na Drvar» in mnogih dokumentarnih filmov, je skušal s filmom «Službeni položaj» poseči v občutljiva vprašanja povojnega razdobja jugoslovanske družbe, v odnose, ki se ustablajo v pogojih samoupravljanja in ki mnogokrat pričinja razpravo o etničnih principih revolucije, ki jih hoče komercializirani svet marsikdaj spodbopati.

Vojna revolucije, ki se je v usodnih dneh lahko brez notranjih pretresov odprto borila s sovražnikom, se v mirnem času vprašanja iz sedanjega družbenega razvoja.

Hadžić, ki je dolgoletni urednik Kerempuha, Vjesnika u sredu in Telegrama, režiser priznane filma «Desant na Drvar» in mnogih dokumentarnih filmov, je skušal s filmom «Službeni položaj» poseči v občutljiva vprašanja povojnega razdobja jugoslovanske družbe, v odnose, ki se ustablajo v pogojih samoupravljanja in ki mnogokrat pričinja razpravo o etničnih principih revolucije, ki jih hoče komercializirani svet marsikdaj spodbopati.

Vojna revolucije, ki se je v usodnih dneh lahko brez notranjih pretresov odprto borila s sovražnikom, se v mirnem času vprašanja iz sedanjega družbenega razvoja.

Hadžić, ki je dolgoletni urednik Kerempuha, Vjesnika u sredu in Telegrama, režiser priznane filma «Desant na

IZ KOPRSKEGA OKRAJA

V juniju v koprski luki skoraj 40.000 ton prometa

Po morju je prispelo in odpotovalo iz Kopra 22.957 potnikov

V juniju je v pristanišče Koper vplulo 251 ladij (z 82.706 neto registriranih tonami), od teh iz jugoslovanskih pristanišč 104 ladij (21.720 NRT), iz tujih 147 ladij (60.986 NRT). Ladij redne proge je bilo 196 (37.347 NRT), svobodne proge 55 (45.361 NRT). Jugoslovanskih ladij je bilo 146 (49.073 NRT), tujih 107 (38.228 NRT).

Iz pristanišča je izplulo 253 ladij (99.890 NRT). V jugoslovanska pristanišča je izplulo 105 ladij (20.888 NRT), v tuje 148 (64.004 NRT). Ladij redne proge je izplulo 196 (37.347 NRT), svobodne proge 57 (56.543 NRT). Jugoslovanskih ladij je izplulo 146 (55.662 NRT), tujih 107 (38.228 NRT).

Po morju je prispelo in odpotovalo iz Kopra 22.957 potnikov, od teh z jugoslovanskimi ladjami 12.752, s tujimi 4205 potnikov. V notranjem prometu (prevoz potnikov z jugoslovanskimi ladjami) med jugoslovanskimi pristanišči je 6.499 potnikov odpotovalo iz Kopra (v maju 496), 5902 potnika sta prispela v Koper (v maju 505).

Iz Kopra je odpotovalo v tujino (večinoma v sosednji Trst) z jugoslovanskimi ladjami 3818 potnikov, s tujimi 2464. Iz tujine je z jugoslovanskimi ladjami prispelo v Koper 2433 potnikov, s tujimi pa 1741.

Skupni promet blaga (t.j. razvoz blaga med jugoslovanskimi pristanišči, izvoz, uvoz in tranzit) izkazuje 39.586 ton. Naložili so 3.222 ton, razložili 36.364 ton. V skupnem prometu blaga so jugoslovanske ladje soudeležene z 19 tisoč 870 tonami, tuje z 19.716 tonami. Med jugoslovanskimi pristanišči so z lastnimi ladjami razvozili 964 ton. Z jugoslovanskimi ladjami so izvozili 633 ton, s tujimi 1.913 ton. Z jugoslovanskimi ladjami so uvozili 15.291 ton, s tujimi 17.771 ton. V tranzitnem prometu so naložili 530 ton, vse na jugoslovanske ladje, razložili so 2.484 ton, z jugoslovanskimi ladjami 2.452 ton, s tujimi 32 ton.

Izvozili so obdelan in neobdelan les (2.416 ton), razne prehranjevalne izdelke in razno blago. Uvozili so železo, metalurgijske

Tatovi z gradbišča odnesli za četr milijona lir plena

Neznani tatovi, ki so predvečernim ponoči kradli na gradbišču v Ul. Cantu, kjer gradbeno podjetje Celeste Visintin gradi novo stavbo, so dobro poznali svoj posel, da niso zbudili delavcev, ki so spali v nekem sosednjem prostoru.

Tatovi so preplezali ograjo gradbišča ter se povzpeli v prvo nadstropje stavbe, tam so vdrl v uradne prostore in odnesli kar precej plena: moško kolo, pisalni stroj «Everest», fotoaparati «Comet», nekaj žigov podjetja, italijanski slovar, električni sveder, pisalne potrebine, 3500 lir kolekov, dve stroja za spajanje papirjev, dva stikala, transformator, več električnih delov za pogon žerjavov, dve posodi z oljem in črpalko. Vse to so tatovi pobrali, ne da bi zbudili delavce, ki so spali v bližini; verjetno so neznanci imeli s seboj tudi voiljo, da so lahko odpeljali ves plen.

Tatvine so se zavedel predvečernim jutraj 29-letni delavec Renato Nussdorfer iz Ul. Carlo Alberto 55, ki je uslužben pri podjetju Visintin. Zgleda se, da je prijavil tatvino. Povedal je, da so tatovi odnesli za približno 250.000 lir plena.

Otroci pri igri povzročili požar

Nedolžne igre otrok marsikdaj povzročijo tudi škodo. Predvečernim popoldne so se otroci na pobodu vzpetine za Naseljem sv. Sergija šli igrati. Vrskali so, naskakovali, premagali svoje nasprotnike in njihovo taborišče se je žgalo. Vse lepo in prav, le da je bil ogenj čisto resničen in se je kaj kmalu razširil na 7000 kv. m površine. Zaradi lahkega vetra se je kaj kmalu suha trava in grmovje.

Prihiteli so gasilci s Trga Nicolini, ki so se morali truditi dve uri preden so požar pogasili; gasilcem so pomagali tudi karabinerji s postaje v Naselju sv. Sergija in nekateri prostovoljci. Požar je povzročil približno 150.000 lir škode.

Na blatni gredici je spodsnila

Na ortopedskem oddelku bolnišnice so včeraj popoldne sprejeli 62-letno gospodino Olgo Lulek por. Bressan iz Ul. Matteotti 10 zaradi zloma levega zapestja. Lulekova, ki se bo morala zdraviti 50 dni, je povedala, da se je ponesrecila malo prej, ko je na niveli, v bližini hiše v kateri stanuje, zalivala povrtnino. Nenadoma se je spodsnila na neki blatni gredici ter padla. Lulekova je v bolnišnico prišla sama.

Goriško-beneški dnevnik

ZARADI NEVZDRŽNEGA EKONOMSKEGA STANJA

Šoferji ATA včeraj obiskali goriškega župana in prefekta

Zahtevajo ponovno zaposlitev ter mezdo, ki je niso prejeli že dva meseca. Ali bodo podjetju Comolli izročili koncesijo za mestni promet?

Delavci ATA s transparenti med včerajšnjo demonstracijo po Gorici. Obiskali so župana in prefekta

MED KOPANJEM JARKA ZA VODOVOD

V Števerjanu odkopali 3 granate iz prve svetovne vojne

Dve sta bili na Bukovju, tretja pa pri Aščevih

Med kopanjem jarkov za vodovod v Števerjanu so delavci, ki upravljajo eskavator, našli tri granate, težke okoli 15 kilogramov, ki so bile v zemlji še iz časa prve svetovne vojne. Dve so našli na cesti v Bukovju, tretjo pa na začetku ceste, ki pelje k Aščevim.

Specializirani oddelki iz Trsta so prvi dve odpeljali v ponedeljek, tretjo pa bodo odstranili v teh dneh. Po teh najdbah na omenjenem prostoru (na cestah) je mogoče sklepati, da je v Brdih, tako v Števerjanu kakor tudi na Oslavju, še precej zakopanih nerazstreljenih bomb iz prve svetovne vojne. Zlasti delavci, ki delajo na strojih, ki se globlje zadržajo v zemljo, morajo biti pri svojem delu nadvse pazljivi, da jih ne doleti nesreča.

OBVESTILO STARSEM

Povratek otrok iz kolonij in s taborjenja

Goriški otroci, ki so na počitnicah v Savudriji, se vrnejo domov v nedeljo 2. avgusta. Iz Savudrije se odpeljejo z avtobusom ob 7. uri zjutraj ter bodo na prehodu Rožna dolina ob 10. uri. Tisti otroci, ki letujejo v Zgornjih Gorah pri Bledu, pa se vrnejo v ponedeljek 3. avgusta s vlakom, ki bo privozil na železniško postajo v Novo Gorico ob 12.33 ter bodo prišli na mednarodni prehod Rožna dolina predvidoma okrog 13. ure.

Taborniki pa so se sinoči pripeljali z vlakom do Sežane, od koder so jih z avtomobili pripeljali v dijaški dom v Trst. Tamkaj so prespali in se bodo danes dopoldne pripeljali v Gorico.

Delovni čas uradov Zveze trgovcev

Zveza trgovcev goriške pokrajine sporoča, da bodo njihovi uradi na Korzu Italija odprti meseca avgusta od 8.30 do 13. ure.

Trgovci, ki so zaprte danes popoldne

Na podlagi prefekturnega dekreta o skrajšanem delovnem tedniku bodo danes popoldne zaprte naslednje trgovine: vinom, pivom in mineralnimi vodami, ki zapirajo ob sredah popoldne: železarne, trgovine, ki prodajajo gradbene stroje, kmetijske stroje, kurivo, gradbeni les, pohištvo, avtomobile, mototokile, kolesa ter nadomestne dele. Trgovine, ki prodajajo mešano blago pa bodo

Kozorogi spet krasijo Julijce v dolini Trente

Pripeljali so jih iz nacionalnega parka Gran Paradiso v Italiji

V raznih delih slovenskih pisateljev in pa tudi v tujih pesnikih (Baubach Zlatogor) se omenja kozorog kot žival, ki je prebivala na območju Trente. V slovenski literaturi je zlatogor na splošno opisan kot neko basno bitje, ki prebiva v kraljestvu očka Triglava. Zalibog je na kozorog na območju Triglava že zdavnaj izumrl. Verjetno so k temu pripomogli razni divji lovc, Triglavsko pa ni bilo edino področje, kjer je kozorog prebival na Slovenskem. Še danes živi kozorog v Kamniških Alpah, a ne več čisto kraven. Ker se je njegovo število stalno manjšalo in se je že bližal popolnemu izginotju so ga tamkaj pričeli križati z domačo kozo. Seveda tak križanec ni več tako očarljiv, kot pravi kozorog, katerega lepoto cenimo predvsem zaradi lepih rogov.

Predčasno je zavod za gojitve divjadi, Triglav-Bled, povabil na Slovensko ravnatelj italijanskega zaščitnega parka «Gran Paradiso», v dolini Aosta, prof. Vidosa, da pregleda in ugotovi kraj na Slovenskem, kjer bi kozorog lahko uspeval. Prof. Vidosa je pregledal razne kraje in ugotovil, da je edini kraj na Slovenskem za življenje kozoroga skladen področje v Trenti. To področje je po mnenju prof. Vidosa še bolj ugodno za kozoroga, kot v parku «Gran Paradiso» zaradi odlične krme, ki jo lahko nudi pasoji še živali.

Z namenom, da se kozorogi aklimatizirajo na Slovenskem so pred kratkim ogradiili z visoko mrežo okrog 10 ha skalnate površine pod Pihavcem. Zavod za gojitve živali Slovenije (Bled) je po poslal v «Gran Paradiso» lovsko čuvaj Trentarja Jožeta Kravanič, ki se je udeležil obdobja treh primerkov določenih za Slovenijo. Lovili pa so jih tako, da so jih omamili z gospodinjstvom živilom. Te dni, oziroma 27. julija so jih s posebnim avtomobilom iz Doline Aosta preko Seže pripeljali v Trento, in sicer do kaminci v enega samega. Pripeljali so jih v najhujši vročini skozi Lombardijo, kar brez dvoma ni ugodno vplivalo na zdravje živali. Samice (enega stara 3 leta, druga 17 mesecev) so se takoj sprostile in zbežale v naravo, dočim je 7-letni samec, precej zdelan od vožnje in teži, ne da bi vstal ali sploh kaj jedel. Je pa lepa žival s prekrasnimi rogovi. Lovski čuvaji skrbno pazijo nanj, ga zdravijo in mu dajejo skozni gošče (tekoča hrana) (mleko), da ne bi omahnil. Vred se bojo, da ne bi porinil. K.: se je namreč, da bi bil dobil pri odgovoru kar nekaj notranje poškodbe. Po mnenju prof. Vidosa, ki aklimatizirana kozorogova samica lahko povzroča v območju Triglava enega ali celo dva mladiča, dočim v parku «Gran Paradiso» kozorogova samica stori samo vsake dve leti.

Zaradi hude vročine ne bodo sedaj prepeljali drugih kozorogov v Trento, ampak šele v septembru ko bo bolj hladno. Po pogodbi bo ravnateljstvo parka «Gran Paradiso» izročilo Sloveniji še 19 kozorogov. Za uvoze kozorogov

Kino

VERDI. 17.15: «Christine Keelers», J. Buckingham in J. Drew Barrymore. Angleski črtni film. Mladini pod 18. letom vstop prepovedan.

CORSO. 17.30: «Il ribelle d'Irlanda», R. Hudson in B. Rush. Ameriški kinemaskopski barvni film.

VITTORIA. Zaprt zaradi počitnic.

CENTRALE. 17.00: «La legge della pistola», R. Loggia in J. Dunn. Barvni film. Sledi barvna slika-nica Walt Disneya. Zadnja predstava ob 21.30.

DEZURNA LEKARNA

Danes ves dan in ponoči je odprta v Gorici lekarna DUDINE v Ulici Rabatta št. 18, tel. 21.24.

TEMPERATURA VČERAJ

Včeraj smo imeli v Gorici najvišjo temperaturo 30,4 stopinje ob 14.50, najnižjo 16,2 stopinje ob 5.10. Povprečne dnevne višje je bilo 74 odstotkov.

V OKVIRU TRIDNEVNEGA PRAZNOVANJA

Jutri v Sovodnjah koncert godbe na pihala iz Idrije

Godba je med najboljšimi v Sloveniji

Drvi, v nedeljo in v ponedeljek priredi prosvetno društvo Vrba iz Sovodnj svoj tridnevni praznik, ki pa se razlikuje od vseh dosedanjih in tudi od tistih, ki so se na programu po posrečeni izbiri nedeljskega koncertnega programa. Sovodnjski prosvetni društvo so povabili v goste godbo na pihala Rudar iz Idrije, ki je najboljša godba na Primorskem ter med tudi najboljša slovenska godba. Večkrat je sodelovala na republiških tekmovanjih ter revijah ter vsakokrat žela lepe uspehe. Na Goriškem bo jutri prvič nastopila, zaradi tega ji Sovodnjski pripravljajo lep sprejem. «Pri kamnu» jo bo sprejel župan in vsi občani. Godba bo potem postrojena korakala skozi vas ter igrala korončne. Zvečer bo imela samostojen koncert in bo odigrala tudi nekaj komadov za ples. Del godbe, ki sestavljajo plesni ansambel «Veseli rudarji» pa bo v nedeljo zvečer igral za ples. Oba večera bo

igral «Calypso», prvi dan pa bo deburial orkester domačih fantov s pevko.

Prireditelj so poskrbeli, da bi se udeleženci kar najbolje počutili na zabavišču na nogometnem igrišču. Zadnji večer bodo prodajali razglednice za izvolitev zvezdice plesne. Kdor bo sodeloval pri izbiri zvezdice, bo moral razglednice oddati po pošti na naslov prirediteljev, ki jih bodo šele naslednji dan prešli in proglasili zmagovalca.

Idrijska godba na pihala, ki bo jutri zvečer igrala na prireditvi v Sovodnjah

Gradnja predora pri Žavljah

Pred nekaj tedni je podjetje Rizzani iz Milana začelo z delom za izgradnjo predora pod štramarskim gričem in ceste iz Žavlj do Oreha. Predor bo dolg 500 m, cesta od predora pri štramarju do Oreha pa 1000 m in bo široka 20 m. Blizu predora, kjer bo nova cesta šla čez cesto Trst — Koper, bodo uredili vozlišče za odcepi na razne strane, ob koncu pa se bo nova cesta priključila cesti Oreh — Milje, ki jo bodo morali seveda urediti. S tem bo razbremenjen promet skozi Žavlj, zlasti pri rafineriji, vendar pa je to začetek uresničitve večjega načrta, ker bodo v doglednem času novo cesto podaljšali do obmejnega bloka in razširili cesto do Oreha v Milje.

Tu bo v štramarju nova cesta šla čez cesto Trst-Koper in bo urejeno cestno vozlišče

Te dni so začeli z delom za predor pod štramarjem (Zgoraj desno). Kamnoseki pripravljajo kamne za skarpo ob koncu predora

Veliki stroji delajo na vso paro, kljub vročini, da pripravijo traso za cesto, ki bo široka 20 metrov

PROSVETNO DRUŠTVO VRBA — SOVODNJE
priredi 1., 2. in 3. avgusta

TRADICIONALNI PLES

z naslednjim programom:

DANES, 1. avgusta — od 20.30 do 24. ure PLES

JUTRI, 2. avgusta — ob 14.30 tekma v briskoli ob 19. uri KONCERT godbe na pihala «RUDAR» iz Idrije ob 20.30 do 24. ure PLES ob zvokih «Veseli rudarjev» iz Idrije

V PONEDELJEK, 3. avgusta — od 20.30 do 24. ure PLES s izvolitvijo najlepše mladenke po pošti.

Za ples bo igral ansambel «Calypso» VABLJENI!

UREDNISKO: TRST - UL. MONTECCHI 6 IL TELEFON 33-808 in 9438 - Pošta predal 559 - PODRUŽNICA: GORICA: Ulica Silvio Pellico 1 il telefon 33-82 - UPRAVA: TRST - UL. SV. FRANCISKA 20 - Telefon 33-808
letna 2.250 litr., poletna 4.400 litr., celoletna 7.700 litr. - SPRL: v tednu 20 din, mesečno 420 din - Nedeljska: posamezna 40 din, letno 1920 din, polietno 960 din, četletno 480 din - Poštni tekoči račun: Založništvo tržaškega tiska Trst 11-8374 - Za SPRL: ADIT. DZS, Ljubljana
Stari trg 3/1, telefon 22-207, tekoči račun pri Narodni banki v Ljubljani 600-14-603-96 - OGLASI: Cene oglašev: Za vsak mm v širini enega stolpca: trgovski 150, finančno upravi 250, osmrtnice 150 litr. - Mali oglasi 40 litr beseda. - Oglasi tržske in goriske pokrajine

naročajo pri upravi. — In vseh drugih pokrajin Italije pri «Società Pubblicità Italiana». — Odgovorni urednik: STANISLAV RENKO - Izdaja in tiska Založništvo tržaškega tiska, Trst.